

जातरू

जातिः

जातिवै

भावे क्तः ।) जन्म । (पारिभाषिकपुत्रविशेषे, पुं । यथा, पञ्चतन्त्रे । १ । ४४१—४४२ ।
 “जातः पुत्रोऽनुजातश्च अतिजातस्तथैव च ।
 अपजातश्च लोकेऽस्मिन् मन्त्रयाः शास्त्रवेदिभिः ।
 मातृपुत्र्यगुणौ जातश्चानुजातः पितुः समः ।
 अतिजातोऽधिकस्तस्मादपजातोऽधमाधमः ॥”
 उत्पन्ने चि । इति मेदिनी । ते. १६ ॥ (यथा, हितोपदेशे । १ । १४ ।
 “कोऽर्थः पुत्रेण जातेन यो न विद्वान् न धार्मिकः ।
 कायेन चक्षुषा किं वा चक्षुःपौडैव केवलम् ॥”
 जातकं, स्त्री. (जातं जन्म तद्विज्ञेयं हतो ग्रन्थः इत्यन्तः स्वार्थे कन् । यद्वा, जातेन प्रश्लो-
 जंजना कायतीति । कै+कः ।) जातवाल-
 कस्य शुभाशुभनिर्णायकग्रन्थः । तस्य भेदाः ।
 जातकदीपिका १ जातकान्तम् २ जातक-
 तरङ्गिणी ३ जातककौस्तुभे ४ जातकरत्ना-
 करः ५ जातकसारः ६ जातकार्यवः ७ जातक-
 चन्द्रिका ८ लघुजातकम् ९ दृष्टजातकम् १०
 इत्यादि । इति ज्योतिषम् ॥
 जातकः, पुं, कारकम् । भिन्नुः । (जात + स्वार्थे
 कन् ।) जाते, चि । इति धरणिः ॥
 जातकर्मे, स्त्री, (जातस्य जाते सति वा यत्
 कर्म ।) दृष्टसंस्कारान्तर्गतसंस्कारविशेषः ।
 तस्य क्रमो यथा । पुत्रे जाते पिता नाभिं मा
 हन्तत स्ननञ्च मा दत्त इत्यभिधाय हतस्नानः
 हतदृष्टिआह्नः प्रक्षालितशिलायां ब्रह्मचारिणा
 कुमार्या गर्भवत्या वा श्रुतस्वाध्यायशीलब्राह्मणेन
 वा अनादृतलोष्टपिष्टौ ग्रीहियवौ दक्षिणहस्ता-
 नामिकाङ्गुष्ठार्धं गृहीत्वा मन्त्रेण कुमारस्य
 जिह्वां मारुति । ततस्तथैव सुवर्णेन घृतं गृहीत्वा
 मन्त्रेण तथैव कुमारस्य जिह्वां मारुति । ततः
 पुनरपि सुवर्णेन घृतं गृहीत्वा मन्त्रेण तथैव
 कुमारस्य जिह्वां मारुति । ततो नाभिं हन्तत
 स्ननञ्च दत्तेति पिता ब्रूयात् । स्नानं पुनः
 पिता न कुर्यात् । इति भवदेवभट्टः ॥
 जातवेदाः, [ख] पुं, (विद्यते जन्मते इति । विद-
 नामे + यत्पुन । जातं वेदो घनं यस्मात् ।)
 अयिः । (अस्य निवृत्तिरक्ता यथा, महाभारते
 २ । ३१ । ४१ ।
 “पावनात् पावकचासि वह्नाह्वयवाहनः ।
 वेदाश्चदर्थं जाता वै जातवेदास्ततो ह्यसि ॥”
 चित्रकट्टचः । इत्यमरः । १ । १ । ५६ ॥
 (जाते जाते सर्वप्रपञ्चस्य खसिन् अथस्ततया
 विद्यते यो जीवः । यद्वा, जातानि सर्वाणि
 कारणत्वेन विदन्ति यमिति । विदं ज्ञाने +
 अत्पुन । अन्तर्यामी परमेश्वरः । यथा, भाग-
 वते । ५ । ७ । १४ । “यौ परो रजः सवितु
 र्जातवेदो देवस्य भर्गो मनुष्येऽजानन ॥” “जातं
 वेदो घनं कर्मफलं यस्मात् कर्मफलमित्यर्थः ॥”
 इति श्रीभागवतटीकाकृत श्रीधरस्वामी ।)
 जातरूपं, स्त्री, (जातं प्रशस्तं रूपं यस्य ।)
 स्वर्णम् । (यथा, भागवते । १ । १७ । ३८ ।

“पुनश्च याचमानाय जातरूपमदात् प्रभुः ॥”
 धुस्तूरः । इत्यमरः । २ । ६ । ६५ । उत्पन्नरूपे,
 चि । यथा, नैषधे । १ । १२६ ।
 “न जातरूपपद्धदजातरूपता
 द्विजस्य दृष्टेयमिति स्तुवन् मुहुः ॥”
 जातापत्या, स्त्री, (जातमपत्यमस्याः ।) प्रसूता ।
 इत्यमरः । २ । ६ । १६ ।
 जातिः, स्त्री, (जायतेऽस्यामिति । जन् + अधि-
 कारणे क्तिन् ।) गोत्रम् । (जन + भावे क्तिन् ।)
 जन्म । अश्वत्थिका । आमलकी । सामान्यम् ।
 तसु ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्रात्मकम् । इन्द्रः ।
 जातीफलम् । मालती । इति मेदिनी । ते,
 १६ ॥ (अस्याः पण्याया यथा,—
 “जातिष्णांती च सुगन्धा मालती राजपुष्पिका ।
 चेतिका हृदयगन्धा च सा प्रीता स्वर्णजातिका ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
 काम्पिष्ठः । इति विश्वः । गौरादिः । तस्य
 तत्त्वञ्च यथा, सुगन्धोद्ये ।
 “आजितियहणा जातिर्लिङ्गानाञ्च न सर्वभाक् ।
 सकृदाख्यातनिर्गन्धा गोत्रञ्च चरन्तेः सह ॥”
 अस्यार्थः । “आक्रियते अच्यतेऽन्येति आकृतिः
 संस्थानं आहृत्या ग्रहणं ज्ञानं यस्याः सा
 आजितियहणा जातिराजितियहणा भवति
 संस्थानग्रहणा इत्यर्थः । तेन मनुष्यगोश्वहंस-
 दीनां पृथक् पृथक् संस्थानैरेव्यमाना मनुष्यत्व-
 गोश्वहंसत्वादिर्जातिः । एवं ब्राह्मण-
 क्षत्रियवैश्यशूद्राणां पृथक् संस्थानाभावादब्राह्म-
 णत्वादेर्जातित्वं नायातमिति लक्षणान्तरमाह
 लिङ्गानाञ्च न सर्वभागिति या सर्वाणि
 लिङ्गानि न भजते सा च जातिरित्यर्थः ।
 स्त्रीपुंसयोरपत्यान्ता द्विचतुःषट्पदोरगाः ।
 जातिभेदाः पुमाख्याञ्च इत्यमरसिंहं जाति-
 भेदानां स्त्रीपुंसयोरेवेति नियमे ब्राह्मणादीनां
 सर्वलिङ्गभाजित्वाभावाज्जातित्वम् । किन्तु
 अज्ञातहंसस्य जननं हंसं दृष्टवतोऽपि तस्य
 संस्थानेन हंसत्वं यांस्तु न शक्यते इति हंस-
 स्यापि जातित्वं नायातमिति पूर्वलेखनस्य
 दोषः । एवं देवदत्तादिसंज्ञाशब्दस्यापि सर्व-
 लिङ्गभाजित्वाभावाज्जातित्वापत्तिरिति द्वितीय-
 लेखनस्य दोषः इति दोषद्वयमपाकर्तुं द्वयो-
 र्लेखनयोर्विशेषणमाह सकृदाख्यातनिर्गन्हा इति
 सकृदेकवारमाख्यातेन उपदेशेन निर्निचयेन
 ग्राह्या गृहीतुं शक्या इत्यर्थः । तेन ईदृशो
 हंस इत्युपदेशे हंसं दृष्टवतस्तस्य संस्थानेन
 हंसत्वं यस्मिन् शक्यत एवेति पूर्वलेखनस्य न
 दोषः । एवं देवदत्तादिसंज्ञाशब्दस्य एकस्मिन्-
 पदेष्वपि अन्यस्मिन् ज्ञानाभावात् जातित्वं न
 स्यादिति परलेखनस्यापि न दोषः । गार्ग्य-
 पुरुषः गार्गी स्त्री गार्ग्यं कुलमिति सर्वलिङ्ग-
 भाजित्वात् संस्थानग्रहणाभावाच्च गार्ग्यादीनां
 जातित्वावुपपत्तौ द्वितीयलेखनमाह गोत्रमिति ।
 पुत्रपौत्रप्रभृतिकमपत्यं गोत्रमिति पूर्वाचार्य-

परिभाषितं गोत्रमिह ग्रह्यते गार्गीवात्स्वी-
 त्यादि । चतुर्थलेखनमाह चरन्तेः सह इति चर-
 नञ्च जातिरित्यर्थः । चरन्शब्दो वेदेकदेशवाची
 कठारिरूपः स च अध्ययनक्रियासमन्वयेन प्र-
 तत्त्वात् क्रियावाचक एव न तु जातिवाचकः
 तेनास्य जातिसंज्ञार्थं चरन्तेः सहैतुक्तं गार्ग्या-
 दिनां विद्यादीपि सिद्धेऽपि जातिसंज्ञा फलम्
 गार्गी भाष्यं य ग्रासौ गार्गीभाष्यं इत्यादौ
 गोत्राककोटित्यादिना पुंवद्भावनिषेधः । गार्गी
 णासौ भाष्यां चेति गार्ग्यभाष्यां इत्यादौ
 तोडादिः पुंवदित्यादिना पुनः पुंवद्भावः ॥ इति
 दुर्गादायः ॥
 “सामान्यं द्विविधं प्रोक्तं परस्मादपरमेव च ।
 द्रव्यादिविकटचित्तु सत्ता परतयोच्यते ॥
 परभिन्ना तु या जातिः सेवापरतयोच्यते ।
 व्यापकत्वात् परापि स्यात् व्याप्यत्वादपरापि च ॥
 द्रव्यादिकजातिस्तु परापरतयोच्यते ॥”
 इति भाषापरिच्छेदे । ८-६ ॥
 तल्लक्षणम् “नित्यत्वे सत्यनेकसमवेतत्वम् ।”
 इति सिद्धान्तसूक्तावली ॥
 जातिकोशं, स्त्री, (जातेः कोशमिवेति ।) जाती-
 फलम् । इति भाषाप्रकाशः ॥
 जातिकोषं, स्त्री, (जातेः कोषमिव ।) जाती-
 फलम् । इति हेमचन्द्रः । ३ । ३०७ ॥
 (जयित्री इति लोके प्रसिद्धम् । तद्वच जाती-
 फलानामावरणद्वलं व्यवहृतम् । तद्वयथा वेदक-
 रसेन्द्रसारसंग्रहे कात्याधिकारे शृङ्गाराभरसे ।
 “कपूरं जातिकोषं सजलमिभकण्ठतेजपत्रं लवङ्गं
 मांघौ ताकीशचोचे गजकुसुमगदं धातकी
 चेति तुल्यम् ।
 पथ्या घाञ्चो विभीतं चिकटुरपि पृथक्त्वहं-
 शार्थं द्विशाय-
 मेलाजातीफलार्थं दितितलविधिनामुद्गम्यस्य
 कोलम् ॥”
 जातिकोषजातीफलयोरेकस्मिन्मौषधे सतुल्यत्वा-
 दनेव जयित्रीति लोकप्रसिद्धम् । औषधञ्च
 सर्वज्ञैव प्रयुज्यते ॥)
 जातिकोशो, स्त्री, (जातिकोषमस्या अस्तीति ।
 “अश्व-आदिभ्योऽच् ॥” ५ । २ । १२७ । इत्यच्
 ततो डीप् ।) जातीपत्री । इति राजनिर्घण्टः ॥
 जातिफलं, स्त्री, (जात्यर्थं फलमिति ।) जाती-
 फलम् । इति हेमचन्द्रः । ३ । ३०७ ॥
 जातिभ्रंशकरं, स्त्री, (जातेभ्रंशं करोतीति । छ +
 टः ।) नवविधपापान्तर्गतपापविशेषः । यथा,
 मनुः । ११ । ६७ ।
 “ब्राह्मणस्य वजः कृत्याप्रातिरत्रेयमदयोः ।
 जैशं पुंसि च मेधुन्यं जातिभ्रंशकरं स्मृतम् ॥”
 “ब्राह्मणस्य दण्डहस्तादिना पीडाक्रिया अध्येयं
 जयुनपुरीषादि जैशं कुटिलत्वं वक्रता । इति
 कुल्लुकभट्टः ॥
 जातिवेदं, स्त्री, (जात्या स्वभावतो वैरं शत्रुत्वम् ।)
 स्वाभाविकशत्रुत्वम् । तत्पञ्चविधम् । स्त्रीकृतम् ।